

Das Wüten der ganzen Welt

Maarten 't Hart

Download now

Read Online ➞

Das Wüten der ganzen Welt

Maarten 't Hart

Das Wüten der ganzen Welt Maarten 't Hart

Maarten 't Hart gehört zu den beliebtesten Autoren der Niederlande. In seinem Roman schildert er die kleine Welt eines südholändischen Städtchens. Dort, in der President Steynstraat, ist der Komponist Alexander Goudveyl als Sohn eines Lumpenhändlers aufgewachsen, großgezogen mit Gebeten und den alten Geschichten vom Krieg. 30 Jahre später erinnert er sich an diese Zeit, vor allem an den 22. Dezember 1956, einen regennassen Samstagnachmittag, an dem der Polizist Vroombout ermordet wurde.

Das Wüten der ganzen Welt Details

Date : Published 1999 by Piper (first published 1993)

ISBN : 9783492225922

Author : Maarten 't Hart

Format : Paperback 410 pages

Genre : European Literature, Dutch Literature, Fiction

 [Download Das Wüten der ganzen Welt ...pdf](#)

 [Read Online Das Wüten der ganzen Welt ...pdf](#)

Download and Read Free Online Das Wüten der ganzen Welt Maarten 't Hart

From Reader Review Das Wüten der ganzen Welt for online ebook

Chantal Deen says

Prachtig geschreven met veel humor en vol met klassieke muziek. Normaal boeit klassieke muziek me niet zo, maar Maarten 't Hart maakt me net als sommige andere schrijvers enthousiast over Brahms, Mozart en Beethoven.

De klassieke muziek was niet het echte thema van het boek, maar zeker wel van belang voor het hele verhaal. Tot het eind blijft het spannend en wil je weten wie nu eigenlijk de moordenaar van Vroombout is geweest.

Marcel says

't Hart propt verschillende grote thema's in één boek van nog geen driehonderd pagina's. Hoogmoed, of een meesterwerk? Wat mij betreft ligt het in het midden; de plot is fantastisch opgebouwd, het hoofdpersonage komt (net als de omgeving) tot leven door de schrijfstijl van 't Hart en de lezer kan uiteindelijk op een positieve manier in vertwijfeling achterblijven. Toch bevat het boek teveel - je wil meer te weten komen over bepaalde personages en gebeurtenissen, maar informatie hierover blijft vaak achter. Het verhaal is voor mij te groots om binnen de huidige verteltijd duidelijk te maken. Een minpunt op een verder uitstekend 'gecomponeerde' roman.

AV AV says

Hierboven staat een sobere samenvatting, maar het boek is fantastisch om te lezen. De ik-persoon heeft een woede in zich omdat hij niet weet wie de man is die een pistool op hem gericht heeft en iemand vermoord heeft en met die vraag gaat hij zijn halve leven door. De titel komt twee keer in het Nederlands letterlijk in het boek voor en twee keer in het Frans, waarvan de tweede keer om deze te vertalen. Op pagina 234 komt de titel voor in verband met een cantate van Bach, waarin Bach het woeden der gehele wereld oproept en weer bezweert. De titel betekent waarschijnlijk dat de hele woedende wereld aan hem voorbijgaat, omdat hij zich teruggetrokken heeft in zijn eigen wereld, waarin hij zich bezighoudt met muziek en de moord op Vroombout en niet met de rest van de wereld. De titel kan ook betekenen dat Alexanders hele (gedachten)wereld een turbulente massa is.

yexxo says

Alexander, der Ich-Erzähler dieses Buches, erzählt rückblickend aus der Sicht als 50-Jähriger seine Lebensgeschichte. Aufgewachsen in der niederländischen Provinz, als Sohn eines Lumpenhändlers ständig ermahnt und angehalten zum Sparen, gelingt es ihm trotz aller widrigen Umstände, seine stetig größer werdende Liebe zur Musik zu bewahren und auszuleben. Als er mit zwölf Jahren Zeuge eines Mordes wird, begleitet ihn die Angst vor dem Mörder die ganzen nächsten Jahre hindurch. Zuflucht und Trost findet er allein in der Musik, seine Ängste teilt er mit niemandem. Immer wieder erhält er zufällig und unbeabsichtigt Hinweise und Informationen über eventuelle Hintergründe und Motive dieser Tat, denen er versucht weiter

nachzugehen. Und ohne dass es ihm allzu bewusst wird, wird durch diesen Mord dessen Zeuge er war und den sich daraus ergebenden Geschehnissen, sein weiteres Leben maßgeblich bestimmt.

Auch wenn der Mord in gewisser Weise die einschneidende Handlung in diesem Buch ist, handelt sich dennoch nicht um einen Kriminalroman herkömmlicher Art. Zwar ist der Tod des Ortspolizisten Vroombout Dreh- und Angelpunkt des Romans, doch Mittelpunkt ist das eigene Erleben der Jugend, des Erwachsenwerdens der Hauptperson Alexander. Der Tonfall ist melancholisch, man spürt die Unsicherheit, die Angst vor dem großen Unbekannten, der ihn anstelle von Gott töten will. Und immer ist die Musik eine Art Rettungsanker, dies zieht sich durch das ganze Buch hindurch. Das Umfeld in Hoofd, der Kleinstadt, in der er lebte, die Enge, die Spießigkeit, die Einfalt - all das wird spöttisch, aber liebevoll beschrieben. Und dem Autor gelingt es zudem, auch komische Aspekte einfließen zu lassen. Beispielsweise die Beschreibung der Eltern, die am Ende des Krieges kostengünstig zwei Särge erstehen konnten und jetzt bedauern, dass sie nicht auch einen Kindersarg dazu bekamen. ‚Dann hätte man ja schon mal einen parat.’

Ein wirklich durch und durch lesenswertes Buch: spannend, traurig, anrührend, komisch, manchmal auch philosophisch.

Mark says

Fantastisch boeiend geschreven roman met een ingenieus plot die de lezer, ondanks een aantal voor vrijwel als waarheid aan te nemen vermoedens, in verbijsterende vertwijfeling achterlaat.

Yoy says

Een Bildungsroman (een roman over de psychologische ontwikkeling van een persoon), een roman die zich afspeelt na de oorlog, er komt geschiedenis over Jodenvervolging in, en heel veel over de Nederlandse gereformeerden. Vier onderwerpen die mij allerminst aantrekken. Echter, het boek is geschreven door een van mijn favoriete schrijvers, Maarten 't Hart. Het heeft steengoede recensies gekregen, werd bekroond met de Gouden Strop, en sommigen noemen het zijn beste boek (nou ja, dat ken ik. Het woord 'beste boek' wordt door literatoren vaak gegeven aan boeken met grote maatschappelijke relevantie - wereldoorlogen, Jodenvervolging en brandende actuele onderwerpen, maar daarom vind ik ze nog niet literair en lees ik ze nog niet graag).

Omdat het Maarten 't Hart is. Vanwege al die positieve recensies. En door toedoen van een vriend met wie ik nauwelijks nog over literatuur kon praten zonder dat hij dit boek vermeldde, ben ik tenslotte gezwicht.

Twintig jaar na dato van het verschijnen nam ik 'Het woeden der gehele wereld' ter hand.

Slecht begin...

De proloog beloofde niet veel goeds. In recensies las ik dat de proloog, die zich afspeelt op het einde van de oorlog, voor anderen de nieuwsgierigheid net had gewekt en had aangezet tot doorlezen. Ik had moeite om niet in slaap te vallen. Maar je moet een boek altijd meer gunnen dan de proloog voor je het opzij zet.

In het eerste hoofdstuk kreeg ik een soort encyclopedie van het dialect van het dorp waar de hoofdpersoon woont over me heen. Het ene dialectwoord na het andere werd afgerammeld en verklaard, de humor was daarbij ver te zoeken. Ik kreeg de indruk in een woordenboek verzeild te zijn geraakt.

Maar je moet een boek minstens dertig bladzijden gunnen dus las ik door.

Toen kon ik het plots niet meer lossen. De ene schaterlach volgde op de andere. De spanning steeg. Ineens wilde ik maar één ding: doorlezen.

De plot

Alexander groeit op in een arm gezin in 't Hoofd. Vooral zijn vader is fundamentalistisch gelovig. Met dat geloof ligt Alexander in de knoop. In de bijbel staan immers zoveel angstaanjagende zaken, en zinnen die elkaar tegenspreken. Net op het moment dat Alexander vol vrees de uitspraak 'en god zocht hem te doden' onderzoekt, is hij een getuige van een moord. Daarbij lijkt het dat de moordenaar zijn wapen op hem richt. De angst dat god hem zoekt te doden en dat die persoon hem ooit nog echt zal vermoorden, zorgen ervoor dat Alexander, zelfs wanneer hij niet meer in god gelooft, bang blijft om vermoord te worden. Hij wil absoluut te weten komen wie de dader van de moord is, het motief ervan moord kennen. Misschien kan hij er dan zeker van zijn dat hij niet vermoord zal worden – of dat men zoekt hem te doden, en dan kan hij maatregelen nemen.

Tegelijk is het Alexanders grootste verlangen om ooit muzikant te worden. Met een opvoeding in het achterlijke stadje waar hij opgroeit, lijkt dit buiten bereik te liggen, maar zijn liefde voor de muziek is zo groot dat hij blijft proberen.

De ontwikkeling van Alexander zet zich door. Hoewel er nooit echte bewijzen komen voor de moord, gebeuren er steeds weer dingen in het leven van Alexander, waardoor hij uiteindelijk, wanneer hij al een kalende echtgenoot is, alle puzzelstukjes bijeen heeft om de moord op te lossen. De oplossing wordt niet met zoveel woorden gezegd, maar we kunnen hem vermoeden. Hij is waarlijk verrassend en briljant. Een schitterende afrekening waar Maarten 't Hart ongetwijfeld van genoten heeft bij het schrijven van dit boek.

De stijl

Zodra ik de eerste twintig pagina's gelezen had, was de schrijver Maarten 't Hart zoals ik hem ken terug. Hij spaart zijn kritiek niet op christenen, hij zet simpele boerenmensen die niets van cultuur kennen, maar vooral de supergelovigen, in hun hemd en brengt daarbij de lezer aan het lachen. Mooie natuur- en stadsbeschrijvingen zijn even van de partij, maar de nadruk ligt toch vooral op de muziek. Het boek is waarschijnlijk veel genietbaarder voor lezers die veel van muziek kennen. Er zijn zoveel referenties naar muziek, dat de indeling van de roman misschien wel als een muziekstuk is opgezet, maar dat kan ik niet weten.

Verhuis is ook een verhuis van stijl

Zolang Alexander in 't Hoofd woont, blijft het allemaal spannend, humoristisch en intrigerend. Maar wanneer hij naar Leiden gaat studeren, is de verteller Maarten 't Hart wat mij betreft alweer verdwenen. Dan krijgen we als het ware een opsomming van feiten die moeten plaatsvinden zodat de puzzel van de moord kan opgelost worden. Geleidelijk aan wordt het allemaal vrij saai. De referenties naar muziek krijgen ontzettend veel plaats – al teveel voor de gewone lezer. Bovendien komen er veel personages en hoewel het nog lukt, is het soms verwarrend om ze allemaal uit elkaar te houden. Nu goed, we hebben dan al ongeveer twee derde van de roman gelezen. Het mindere deel duurt dus niet zo lang, en 'minder' betekent natuurlijk niet dat het slecht zou zijn. Bovendien staat ons op het einde van dit laatste, mindere deel, nog de heel bijzondere ontknoping te wachten.

Conclusie

Ben ik nu blij dat ik 'Het woeden der gehele wereld' gelezen heb? Voor de leuke passages, in 't Hoofd, waar de jongen opgroeit, zeker en vast. Het einde is ook zo ontzettend goed gevonden. Het is dus erg jammer dat de periode waarin Alexander aan de universiteit zit, vrij saai wordt.

Algemeen krijg ik de indruk dat de Maarten 't Hart zoals ik hem ken, die cursiefjes grandioos aaneenrijgt tot een schitterend verhaal, en daarbij gebruik maakt van superbe natuurbeschrijvingen en observaties van allerhande omgevingen, hier afwezig was.

Anderzijds was de Maarten 't Hart die kritiek geeft zodat het pijn doet waar het moet (op de mensen die hun kinderen fundamentalistisch opvoeden) en lezers daarbij hard aan het lachen brengt volop aanwezig, en de schrijver die fantastisch goede intriges kan opzetten, heeft hier zeer goed werk geleverd.

Met mijn voorkeuren zou ik dit boek nooit tot het beste werk van 't Hart uitroepen. Maar het mag er zeker zijn.

Het is een aanrader voor wie houdt van Bildungsromans, verhalen rond Jodenvervolgung of kritiek op al dan niet streng gelovigen, met name gereformeerden, en zeker ook voor liefhebbers van klassieke muziek die ook graag lezen.

De anderen kijken beter eerst uit naar de andere boeken van 't Hart. Hoewel fans van de schrijver die alles van hem willen lezen, zonder van dit specifieke genre te houden, zeker niet bedrogen uitkomen.

Tjibbe Wubbels says

Dit boek is een combinatie van een streekroman en een whodunnit met als motieven angst, vervreemding, noodlot, muziek, (de onzin van) geloof, escapisme en seksualiteit. Niet allemaal nieuw voor het werk van Maarten 't Hart. Het gaat over het gewone leven van een teruggetrokken jongen eind jaren 50 die zich niet helemaal op zijn plek weet in zijn gezin en woonplaats. En dan is daar ineens die moord waar hij getuige van is, een moord die zijn wortels vindt in wat duistere zaakjes die plaatsvonden ten tijde van de tweede wereldoorlog. Het oplossen van deze moord wordt een obsessie. Dit heeft meer effect op zijn leven dan hij had kunnen denken: 'doodsbang ben ik soms geweest' zegt hij en vaak is hij 'badend in het zweet wakker geworden'. Maar erger nog dan deze angst is dat zijn vele levensveranderende acties voortgekomen zijn uit de motivatie om dichterbij de oplossing van de moord te komen. Maar zoals een van de verdachten van de moord zegt 'Wees maar blij met zo'n gebeurtenis in je leven, de meeste mensen moeten het zonder doen'.

De aanwijzingen die de hoofdpersoon dichterbij de oplossing van de moord brengen liggen er wat dik bovenop en zijn altijd juist. Er zijn geen dwaalsporen en heel erg spannend wordt het dus nooit. Ook is er veel niet ter zake doende uitweiding over van alles en nog wat. Ik vond het wat lastig om in het verhaal te komen, met name door het archaïsch aanvoelend taalgebruik. Het lijkt hierdoor meer op een roman uit de jaren 50 dan een roman uit de jaren 90 over de jaren 50 (op wat kleine anachronismen na). Toch leest het na wat opstarttijd prima door en weet het te vermaken. Je raakt steeds meer betrokken bij de hoofdpersoon en wordt meegesleurd in het mysterie rondom de moord.

Uiteindelijk zie ik het toch meer als een streekroman in de traditie van de jaren 50 en 60 dan een detective: Het mysterie stuwt het verhaal voort maar is slechts een klerhanger om de zware motieven aan te hangen.

Jan Cornelis says

Maarten 't Hart gives us the story of Alexander Goudveyl. We're presented a developmental narrative in which Alexander also becomes a 'detective' of the murder on the district agent. A murder committed behind his back while playing piano as a kid.

I did not like how 't Hart made the young Alexander, because it is just like he is an adult in a young body. The writer is convincing when the protagonist becomes older and has to make study choices, decides what he

things of people and music.

Because this is a kind of a thriller/ detective, you would expect that the plot must hidden until the end. This is not the case — at least for me. Still, I this did not bother me and I continued reading, mainly because 't Hart writes well and is able to make confrontations between characters interesting to read. This is also my critique on the book. As a reader you get the feeling this story doesn't really comes from anywhere. The writer understands his profession, writes so the tension keeps you reading, but at the end you get the feeling that he mainly wanted to write a book that sells well.

Read this if you are interested in a coming of age story in the 40's - 60's in a Dutch small town where religion and a labour morale are still in high bloom. But if your want-to-read list is filled with other titles go for those :).

Tittirossa says

Deludente. Mi aveva intrigato il titolo (anche se corrisponde alla traduzione sbagliata e fuorviante di un passo di un leid "les querelles du monde entier", dove "querelles" mai e poi mai potrebbe essere tradotto con "furie"), e fino a metà circa è un libro godibile.

Poi frana miseramente in una trama a dir poco ridicola.

Il protagonista è un ragazzino olandese figlio di una coppia di straccivendoli, senza amici e senza altri interessi se non la musica (infatti passa le sue giornate al piano, che ha imparato a suonare da autodidatta). Fino all'evento clou: è testimone dell'omicidio di un poliziotto pedofilo e guardone. Da questo momento tutte le persone che conosce e frequenta risulteranno coinvolte nell'omicidio. L'insegnante di piano, il farmacista, il professore di chimica (si iscrive all'università - farmacia - per sfuggire al servizio militare), il suocero: sono tutti coinvolti in un assurdo intrigo nato dalla fallita fuga nel 1940 di un gruppo di ebrei verso l'Inghilterra (avevano noleggiato un peschereccio che venne affondato dai tedeschi). L'epilogo - con il suocero nei panni del deus-ex-machina - è a dir poco imbarazzante. L'unica cosa che rimane del libro è la voglia di andare ad ascoltare Bach. Irritante ed inutile.

Vivian says

Hehe, uit. Geen slecht boek, maar niet bepaald aan mij besteed. Het deed me allemaal maar weinig en Ik wist er niet echt iets uit te halen hoewel ik snap waarom het als literatuur beschouwd wordt. Maar goed, het was oké.

Hanneke Römelingh says

Ik vond het een aardig boek, het was onderhoudend, lichtelijk spannend, goed geschreven, met autobiografische aspecten van De schrijver erin herkenkend. Geschikt als vakantie boek. Serieuze aspecten eruit zijn de oorlog, waarin de jodenvervolgung langskomt, een moord die gepleegd wordt maar niet helemaal opgehelderd, de kerkgang. Heel prominent speelt klassieke muziek een rol. Centraal in het boek staat de ik figuur van Alexander Goudveyl. Het verhaal speelt zich af in het gebied aan de Nieuwe Waterweg en m.n. in één van die plaatsjes daar en op het laatst in Leiden. Al met al een zwaar verhaal, maar luchtig verteld.

Jeroen Berndsens says

Na de eerste keer dat ik hem gelezen had, zou ik ook 4 of 4,5 ster gegeven hebben. Ik was enorm onder de indruk van de manier waarop 't Hart over muziek schreef, over de levendigheid van de personages.[return][return]Bij herlezing een paar jaar later bleek het nogal tegen te vallen. Misschien heb ik het boek in mijn hoofd beter gemaakt dan het was. Desalniettemin is het zeker een goed boek met een goed verhaal met een behoorlijk tijdspanne. 't Hart maakt indruk met zijn beschrijvingen en karakter en sfeer details.[return][return]NBD|Biblion: [return]De jeugdijaren van Alexander Goudveijl worden vooral bepaald door zijn vergaande belangstelling voor muziek, religie en liefde, gegevens die bij de auteur vaak een overheersende rol spelen. Ook is er weer een ouderpaar dat, zoals in vorige verhalen, een overdreven religieuze bekrompenheid vertoont, die niet bepaald met waardering wordt beschreven. Het oorlogsverleden van deze ouders draagt ook niet bij tot enthousiasme over hen. De achtergrond van het verhaal blijkt te worden gevormd door de mislukte vluchtpoging in de meidagen 1940 van een aantal mensen met een logger naar Engeland. Deze mensen spelen steeds een rol als de moord op een politieagent ter sprake komt -een moord die teruggaat op een authentiek voorval in Maassluis- maar geen oplossing vindt. Fans van de auteur zullen dit boek zeker waarderen, maar wie daartoe niet behoren, zullen zich ongetwijfeld afvragen of zij niet erg veel uit vorige romans bekende gegevens tegenkomen. Kleine druk, krappe marge. Dit boek is bekroond met de Gouden Strop 1994.

Hans Canters says

In dit gelaagde boek zien we de ik-figuur zich langzaam aan zijn bekrompen milieu ontworstelen vnl. via de door hem geliefde klassieke componisten.

Maar dit boek is ook een spannende 'whodunnit' gebaseerd op een waar gebeurde en nooit opgeloste moordzaak met een aanleiding in de tweede wereldoorlog en de jodenvervolging. Knap geconstrueerde plot waarin de mensen die hem de mogelijkheid boden om zich te ontworstelen aan 'het woeden der gehele wereld' dezelfde blijken te zijn als diegenen die de angst verpersoonlijken van een 'God die hem zoekt te doden.'

Typische 't Hart thema's als zijn worsteling met vrouwen en seksualiteit , de troost van de natuur en de ware liefde en de muziek spelen een belangrijke rol en wat een feest is het om met Spotify alle genoemde klassieke werken direct op te kunnen roepen.

Op droogkomische wijze beschrijft Maarten 't Hart de absurditeiten van de Hervormde/Gereformeerde/Herstelde-etc. kerken uit zijn jeugd in Maassluis. Niet nieuw maar ik blijf ermee lachen.

Soort van Reveriaans zijn de beschrijvingen van het gezin waarin hij opgroeit; de bekrompenheid, platitudes en spreekwoordentaal.

Hardop lachen is het bij een scene die door Wim T Schippers bedacht zou kunnen zijn waarin een bouwvier de werkzaamheden van de pianostemmer met kennis van zaken en al blaffend becommentarieert.

Een in meerdere opzichten goed boek!

Marlies says

Once I started this book I could hardly put it down! I loved it, I read it within 2 days and I thought the story was beautiful. I hadn't read anything by Maarten 't Hart before, but now I'd like to read more of his books.

Lena says

Ich kann leider nur die Hälfte von diesem Buch beurteilen, obwohl ich alle Seiten gelesen habe. Es klingt befremdlich, ist aber wahr: das Buch bietet noch eine weitere Dimension, die über das Sprachliche hinausgeht. Maarten t'Hart bietet zu den ausgewählten Textstellen eine Art Playlist an, welche mit großem Bedacht zusammengestellt ist und über die bekanntesten klassischen Stücke hinausgreift. Da ich den Roman meist unterwegs las, konnte ich die musikalische Begleitung nicht in voller Pracht genießen, aber auch in der Stille oder eben mit "Kopfmusik" ist es ein schönes Werk.

Am Anfang, als die Gesellschaft im kleinen Örtchen in den Niederlanden porträtiert wurde, musste ich an "Die Deutschstunde" denken, auf irgendeine Art ähnelten sich die beiden Welten. Ich habe einmal an einer Leserunde zur "Deutschstunde" teilgenommen und eine der Teilnehmerinnen hat sich beschwert wie langatmig die ersten Seiten verfasst seien. "Und ich warte die ganze Zeit dass was geschieht, - erzählte sie - von mir aus auch ein Mord..." Und bumm! hier geschieht ja in der Tat ein Mord. Die Suche nach dem Mörder ist zwar eins der Hauptthemen des Romans, doch dadurch wird das Buch zum Glück nicht zu einem weiteren Krimi und bietet eine Polyphonie verschiedener Motive wie das Erwachsenwerden, das Leben in Abgeschiedenheit von der großen Welt, das Streben nach etwas Großem, die Einsamkeit, die Todesangst und die zwei ganz gewaltigen Stimmen: Religion und Musik.

Was christliche Religion betrifft, kann 't Hart hier ziemlich provokant werden, seine Sticheleien gelten jedoch meiner Meinung nach vor allen den Menschen, welche diese Religion starr und verständnislos ausüben. Der Musik hingegen werden die zartesten und leidenschaftlichsten Seiten gewidmet, beinahe ist es eine eigene Religion und der goldene Faden, welcher den Romanhelden durch das Leben begleitet und zu den "richtigen" Menschen, am Ende sogar zu sich selbst führt.

Am Ende angekommen, habe ich begriffen dass ich das Buch während des Lesens unterschätzt hatte. Der Roman ist nämlich so geschrieben, dass vieles nicht offen gesagt wird, sondern nur durch die kleinen Andeutungen bemerkbar gemacht - so wie im echten Leben eben. Sollte sich jemand das Buch vornehmen, würde ich raten, lieber etwas mehr Zeit damit zu verbringen, auch wenn es so schön leicht geschrieben ist. Manchmal wachsen große Offenbarungen aus kleinen, beinahe zufällig erwähnten Details heraus. Und auch das Ende ist offen - genauer gesagt, bietet t'Hart am Ende ein in Stückchen zerschnittenes Filmband und die Montagearbeit wird großzügig dem Leser überlassen.
